

www.merhabahaber.com

f facebook.com/akademiksayfalar

Merhaba

Kurucusu:
Mehmet Ali UZ

CİLT: 18 • SAYI: 2
14 ŞUBAT 2018 ÇARŞAMBA

KADEMİK

Sayfalar

Hazırlayan: **Serdar CEYLAN**
srceylan@hotmail.com

DOĞUMUNUN 80.
VEFATININ 35.
YILDÖNÜMÜNDE
PROF. DR.

HARUN TOLASA
(1938-1983)

ÖZEL SAYISI - 1-

Mehmet
Ali UZ

HARUN TOLASA ÖZEL SAYISI ÜZERİNE

31 Ocak, değerli dostumuz ve sınıf arkadaşımız Harun Tolasa'nın vefat yıldönümüdür. Doğum tarihine baktığımızda onu kaybedeli 35 yıl olmuş. Günler ne çabuk geçiyor Ya Rabbim... Harun, Kur'an ehli, soyunda müderrisler bulunan bir aileye mensuptu.

İmam Hatip Okulu'nun ilk yıllarında farklı sınıflarda idik. Onunla tanışmam 1965 yılı öncesine gider. Diğer arkadaşlar onun ilk yıllarını hatırlamayabilirler fakat benim farklı bir durumum vardı. Harun'un teyzezadesi merhum İsmail Ünüvar, Yeşilay Konya Şubesi'nin yönetim kurulunda idi. Bu yakınlık Harun'u ve ailesini daha erken tanımama vesile oldu. O zamanlar büyük ağabeyi Muammer Bey Konya dışında idi. Onu da daha sonra tanıma fırsatım oldu. Ortanca Ağabeyi Lütfi Tolasa'yı ve annesini daha erken tanıdım. Muammer Bey ile Harun Tolasa, yumuşak, ipek gibi bir sese malik iken, Lütfi Bey hem Hafız hem de davudi bir sese sahipti. Zaman zaman oturmalarımız olurdu. Daha sonra bu oturmalara Muammer Bey de katılmaya başladı.

Harun Bey'in o zaman ki sisteme göre profesör olmak için, bulunduğu Erzurum'dan başka bir yerde profesör olması gerekiyordu. Bu sebeple İzmir'e gitti. Bu gidiş gelişleri sırasında bazen bir araya geliyorduk. Bir seferinde Recep Hicranlı'nın evinde geç vakitlere kadar oturduk. O gün üç kardeş bize güzel bir musiki ziyafeti çekmişlerdi.

Profesör olduktan sonra Kon-

ya'ya geldi ve Selçuk Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi dekanlığına atandı. Bir gün bana telefon etti. "Görüşeceğimiz bazı meseleler var, ben mi sana geleyim yoksa sen mi bana gelirsin?" dedi. Ben de "Şimdi senin işlerin çoktur. Ben sana geleyim dedim ve kalkıp o zamanlar Mareşal Fevzi Çakmak İlkokulu'nda bulunan Fen Edebiyat Fakültesi'ne gittim. Uzun süre bazı meseleleri görüştük. İstişarelerde bulunduk. Müsaade isteyip yanımdan ayrıldım. Benimle dış kapıya kadar geldi. Bir ara orada sağ elini karaciğerinin üzerine koyup yüzünü buruşturdu. "Hayrola bir rahatsızlığın mı var?" deyince, "Midemde bir hazımsızlık ve elimi koyduğum bölgede de bir ağrı hissediyorum" demişti.

Harun Bey ile bu görüşmemiz son görüşmemiz oldu. Türkiye de hastalığın teşhisinden sonra İngiltere'ye tedavi için gitti. Biraz da gecikmişti, çok geçmedi bir süre sonra da vefat etti. Harun Bey, İmam Hatip menşeli olması ve Arapça bilmesi sebebiyle kısa sürede bir hayli mesafe katetti. O, her yönüyle kaybettiğimiz ve unutamadığımız arkadaşlarımızın başında yer alır. Hem Akademik Sayfalar'da hazırladığımız özel sayılarla hem de 6 Şubat 2018 günü Aydınlar Ocağı'nın Salı Sohbetlerinde hatıralarını yad etmekten mutluluk duyuyorum. Doğumunun 80. vefatının 35. yıldönümünde yakınlarının ve dostlarının yazılıyla okuyucularımızı başbaşa bırakırken sevgili Harun'umuzu da rahmet ve minnetle anıyorum.

HATIRALARIN YUMAĞINDA PROF. DR. HARUN TOLASA

Prof. Dr.
Saim
SAKAOĞLU

Bu, hemşerim Harun için kaleme aldığım kaçınıcı yazı, hatırlamıyorum. Onunla ilgili her yazı, beni alır, 1960 yılının sonbaharına götürür ve oradan yılların eskitemediği dostluğa, arkadaşlığa, kardeşliğe ulaştırılır. Ulaştırır da bir daha geri getirmez; ben o yıllarda kalakalıyorum. Zaman mı durur, ben mi hareket yeteneğimi kaybederim, bilemem. Sanki her şey, tıpkı bir filmin sahnesinin dondurulmasında olduğu gibi, yerinde saymaya başlar. Mekân hep aynı mekândır, saatler hep aynı saati gösterir, çevre-

mizdeki insanlar da hiç değişmez. Sanki, “Kuş çıkacak!” türünden bir sokak fotoğrafçısının sihirli sözleriyle öylesine kalıvermişiz.

Onun hayatından birkaç çizgiyi sunalım istedik öncelikle... Artık pek çoklarımız onu çoktan unutup gitti. Onun en canlı yaşadığı yer, 12 yıl başkanlığını yaptığım Selçuk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünün kütüphanesidir. Çünkü ailesinin bağışladığı kitaplarla oluşturduğumuz bölüm kütüphanesi onun adını taşımaktadır. Bir kü-

Yüksek Öğretmen Okulu son sınıfı (Hızlıspor) ile alt sınıflar (Poyrazspor) arasında yılın son maçının seyircilerinden bir grup: Prof. Dr. Mücteba İlgürel, (Tarih, E), Öğretmen Gültekin Ekin (Fizik-Kimya, E), Prof. H. Tolasa, Prof. Dr. Saim Sakaoğlu (Türk Dili ve Ed., E), Öğretmen Mehmet Kaya (Felsefe, E)

tüphanecilik haftasında, dönemin rektörü Prof. Dr. Abdurrahman Kutlu'nun katılımıyla o kütüphaneyi açmıştık. Ben de, özel kitaplığımdan, özel çabalarımla başta Türk Dil Kurumu olmak üzere bazı kurum, kuruluş ve kişilerden bağışlattığım kitaplarla orayı zenginleştirmiştim. Hatta o yıllarda büyük bir uyum içinde olan Bölümümüze hizmet aşkı taşıyan bölüm arkadaşlarımız küçük bağışlarıyla yeni kitaplar da alıyorduk.

Neyse, biz Prof. Dr. Harun Tolasa Kütüphanesi'nden merhumun kendine geçelim.

Harun kardeşimin resmî kayıtlardaki doğum tarihi 05 Ocak 1938'dir; doğum yeri ise Seydişehir'dir. Aslen Tolasa köyündendirler. Babası Yahya Efendi din adamıdır; annesi Emine Hanım ise ev hanımı... Muammer ve Lütfi adlı iki ağabeyin küçüğüdür.

İlle ve orta öğrenimini Konya'da tamamlar. Konya İmam Hatip Okulu'nu 1957-1958 öğretim yılında bitirmiş, arkasından da yedek subay olarak vatanî görevini yapmıştır. Görevli bulunduğu Bandırma'da bir yandan da lise fark derslerini vermiş ve klasik lise diplomasını almıştır.

İmam Hatip Okulu'na 269 numara ile kaydolmuş, 34 numaralı diplomayı almaya hak kazanmıştır. Sınıfın en küçükleri arasında yer almaktadır. Sınıf arkadaşları arasında, günümüzün tanınmış kişileri de vardır. Onlardan bazılarını anmak isterim. A. Kâmil Ulukapı (E. Hakim), Mustafa Uzunpostalcı (E. Prof.), Halit Güler (E. Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı), İbrahim Altunel (E. Yrd. Doç. Dr.), vb. (Şükrü Özüdoğru, *Kuruluşundan Bugüne Türkiye'de İmam Hatip Liseleri ve Konya İmam Hatip Lisesi*, 2. bs., Konya

Hasankale Gezisi: Tolasa ve Sakaoğlu Aileleri: Harun ve Aysel Tolasa, Yurdanur ve Saim Sakaoğlu (Mayıs 1968)

2003, 42; 1. bs. 1991).

1960-1901 öğrenim yılında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümüne kaydolar. Aynı yıl girdiği sözlü sınavı kazanarak Çapa Yüksek Öğretmen Okulunda da okumaya hak kazanır.

Benim Harun'la tanışmam Fakülte koridorları ile o yıllarda 'Beyazıt Yurdu' diye bilinen Koska'daki yurttadır. Artık iki "hemşeri" olarak Bölüm koridorlarında dolaşıyoruz.

Doğrusu ben Yüksek Öğretmen Okulu'nun varlığından haberdar değildim. Bir gün

bana;

"Hemşerim, şubatta imtihan var, başvur!" deyiverdi.

Öyle de yaptım ve ben de sözlüyü kazanarak ikinci yarıyılmızı Çapa'da okumaya başladım. Bu okula çok şeyler borçluyuz. Bizi bir yerlere getiren kişi ve kurumların başında Çapa Yüksek Öğretmen Okulu gelir.

Harun hızlı yaşadı! Dördüncü sınıfın haziranında mezun olan üç beş kişiden biri de o idi. (Ben, tez hocam Ord. Prof. Dr. Reşid Rahmeti Arat'ın hastalanması, ardından vefatı üzerine diploma almakta geciktim.)

Tayini Muğla Turgut Reis Lisesine çıktı. 1966 yılında Atatürk Üniversitesi Fen- Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümüne Eski Türk Edebiyatı asistanı olarak atandı. 1969 yılında, Prof. Dr. Ali Nihat Tarlan'ın danışmanlığında hazırladığı tezi ile (Dr.) oldu. 1975'te doçent oldu. 1977 yılında, Ege Üniversitesine bağlı olarak kurulan Sosyal Bilimler Fakültesi-

ne nakletti. 22 Haziran 1982 tarihinde profesör oldu. Aynı yılın 01 Kasımında, yeniden oluşturulan Selçuk Üniversitesinin, birleştirilmiş Fen-Edebiyat Fakültesi Dekanlığına atandı ve ne acıdır ki, o kötü hastalığa yakalanması da aynı haftalara rastlar.

31 Ocak 1983 gecesi; 20.00 sularında, Konya Asker Hastanesinde vefat eder. Eşi Aysel,

Prof. Sakaoğlu, arkadaşı ve babası Yahya Tolasa'nın mezarları başında: 31 Ocak 2018 (Fotoğraf: Serdar Ceylan)

YIL SONU GEZİSİ: Konyalılar Derneği Başkanı Asistan Saim Sakaoğlu'nun düzenlediği yıl sonu sınavları öncesi Hasankalesi'ne yapılan öğrenci moral gezisi: Sol üstte üç genç asistan: Prof. Dr. Turgut Karacan (Eski Türk Edebiyatı), Prof. Dr. Saim Sakaoğlu (Türk Halk Edebiyatı), Prof. Dr. Harun Tolasa (Eski Türk Edebiyatı)

durumunun ağırlaştığını telefonla bildirince, onun Erzurum'daki can dostlarından Doç. Dr. Coşkun Alptekin'le yola çıkarız. Erzurum-Konya otobüs seferleri uygun olmayınca Erzurum-Ankara ve Ankara-Konya seferlerine başvururuz. Oto Nakliyat'ın ilk seferlerinden biriyle yola devam ederiz. Otobüsün radyosu saat dokuz haberlerinde Harun'un ölüm haberini verir. Biz doğruca hastaneye gideriz.

O zamanlar Fen-Edebiyat Fakültesi olan şimdiki Mareşal Mustafa Kemal İlköğretim Okulunun önünde yapılan törenden sonra cenazesi Sultan Selim Camii'ne kadar, anlamlı bir kortejin eşliğinde taşınır. Konya ilk defa bir dekanını defnedecektir.

Bandırma'da iken, lise fark derslerini verirken tanıştığı Aysel Hanımla evlenir. Alpaslan, Hilal ve Günce adlı üç çocukları vardır. Aysel Hanım da Çapa Eğitim Enstitüsünün Türkçe Bölümünden mezundur.

Mezar taşı kitabesindeki şiiri kedisi gibi Eski Türk Edebiyatı profesörü olan Mehmet Çavuşoğlu yazmıştır. Ne acıdır ki Çavuşoğlu da bir süre sonra bir trafik kazasında vefat edecek, Türk Eski Edebiyatı alanı iki genç âliminden mahrum kalacaktır.

Oğlu, Bodrum'da genel cerrah olarak Devlet Hastanesinde çalışmaktadır. Hilal, bilgisayar mühendisi olarak kendi işinin başındadır. Günce'miz ise eşiyile birlikte bulunduğu Kanada'da

ikinci tıp ihtisasını sürdürmektedir. Aysel kardeşimiz ise emekli olarak İzmir'de yaşamaktadır:

Ölümünden sonra, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi, aynı adı taşıyan dergilerinin ikinci sayısını "Prof. Dr. Harun Tolasa Özel Sayısı" olarak yayımlamıştır: 1983

Yayınlarından kitapları ile birkaç önemli makale ve bildirisini aşağıya alıyorum. Bu eserler daha sonra Akçağ Yayınevi tarafından da yayımlanmıştır.

KİTAPLARI

Ahmet Paşa'nın Şiir Dünyası, Ankara, 1973, 601 s.

(Doktora tezidir.)

2. Şeyhülislâm Bahâyi Efendi Divanından Seçmeler, Günümüz Türkçesindeki Karşılıklarıyla, İstanbul, 1979, 288 s.

3. Sehi, Latifi, Âşık Çelebi Tezkirelerine Göre 16. Yüzyılda Edebiyat Araştırma ve Eleştirilmesi, İzmir, 1983.

(Doçentlik çalışmasıdır.)

Temeşvarlı Osman Ağa, Kendi Kalemile Bir Osmanlı Türk Sipahisinin Hayatı ve Esirlik Hatıraları, Konya, 1986, 212 s.

(Bitirme Tezidir.)

SEÇME MAKALELERİ

"Ahmet Paşa Divanı Üzerine Düşünceler", Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Araştırma Dergisi, 1, 1970, 33-35.

"Şair Tezkerelerinde Örnek Verme İşlemi", Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi, 1, 1980, 199-230.

"18. Yüzyılda Yazılmış Bir Divan Edebiyatı Terimleri Sözlüğü, Müstakimzade'nin Islâhâtü's-Şi'riyesi", Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi, II, 1981, 221-229.

"15. Yüzyıl Türk Edebiyatı Anadolu Sahası Mesnevileri", Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı

Araştırmaları Dergisi, III, 1982,1 -15.

“18. Yüzyılda Yakılmış Bir Divan Edebiyatı Terimleri Sözlüğü, Müstakimzade’rçin Islâhâtü’ş-Şi’riyesi II”, *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi*, 24-25,1980-1986, İstanbul 1986, 363-380.

Bu sayı; bölümün merhum hocalarından profesörler A. N. Tarlan, F. K. Timurtaş, S. Buluç ve M. Kaplan’a armağan edilmiştir.

BİLDİRİLERİ

1. “Divan Şairlerinin Kendi Şiirleri Üzerine Düşünce ve Değerlendirmeleri”, III. Millî Türkoloji Kongresi, 6-10 Ekim 1980.

2. “Temeşvarlı Osman Ağa’nın Otobiyografisinde Sosyal, Kültürel ve Etnografik Unsurlar”, II. Uluslararası Folklor Kongresi Bildirileri, I. C., Ankara, 1982, 263- 283.

O, *Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi*’ne de “Bahayi, Şey-

hülislam”, “Baki, Mahmut Abdülbaki” ve “Cem, Şehzade” maddelerini yazmıştır.

Hakkında, çeşitli biyografik eserlerde maddeler yazılmıştır. İhsan Işık’ın (1990, 2002), Aslan Tekin’in (1995) eserleri ile üç madde yazdığı ansiklopedi de adını görüyoruz. Mehmet Ali Uz da onu, *Konya Alimleri ve Velileri* adlı eserine (C. II, 1995 s. 166) almıştır.

Hakkında kaleme alman iki önemli yazıyı da hatırlatmak isteriz:

1. *Fikret Türkmen*, “Prof. Dr. Harun Tolosa”, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi, E, İzmir 1983, 2-4.

Not: Bu sayı, *Prof. Dr. Harun Tolosa Özel Sayısı* olarak hazırlanmıştır.

Mustafa Can, “Konyalı Bir Bilim Adamı. Prof. Dr. Harun Tolosa / Hayatı, Eserleri ve Kütüphanesi”, *Bilgi Yolu*, 4 (5), 2004, 47-49.

Not: Bu dergi, Türk Kütüphaneciler Demeği Konya Şubesi’nin yayın organıdır.

Bizim de ölümü üzerine *Yeni Düşünce* dergisi ile (71, 11 Şubat 1983) ve *Yeni Konya* gazetesinde (27 Ocak 1993) yazılarımız yayımlanmıştır.

Ruhu şad olsun.

(Prof. Tolosa hakkında, ölümden sonra yazılanlardan birini anmak isterim: Prof. Dr. Fikret Türkmen, “Prof. Dr. Harun Tolosa (5.1.1938-31.1.1983)”, *Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi II*, İzmir 1983, 2-4).

PROF. DR. HARUN TOLASA HATIRASINA V. KLÂSİK TÜRK EDEBİYATI SEMPOZYUMU

Prof. Dr.
Ahmet SEVGİ

Son yıllarda aynı zevk ve düşünceleri paylaşan Üniversite öğrencilerinin “Türkçe Topluluğu”, “Tarih Topluluğu”, “Tiyatro Topluluğu”, “Felsefe Topluluğu...” gibi değişik adlar altında bir araya gelerek çeşitli etkinlikler gerçekleştirdiklerini görüyoruz. Bu öğrenci toplulukları içerisinde adını en çok duyurandan biri de şüphesiz ki Erciyes Üniversitesi öğrencilerinin kurduğu “Klâsik Türk Edebiyatı Topluluğu”dur.

Diğer etkinlikleri yanında, 2007’den bu yana 5 ayrı “Klâsik Türk Edebiyatı Sempozyumu” gerçekleştiren bu topluluğu ve rehber hocaları Prof. Dr. Atabey Kılıç’ı tebrik etmek gerekir.

“Klâsik Türk Edebiyatı Topluluğu”nun, edebiyatımızın önemli simaları adına düzenlemiş olduğu sempozyumları şöyle sıralayabiliriz:

1) I. Klâsik Türk Edebiyatı Sempozyumu. 25-26 Mayıs 2007. (Prof. Dr. Tunca Kortantamer anısına) Bu Sempozyumda sunulan bildiriler yayımlanmıştır. (Kayseri, 2009.)

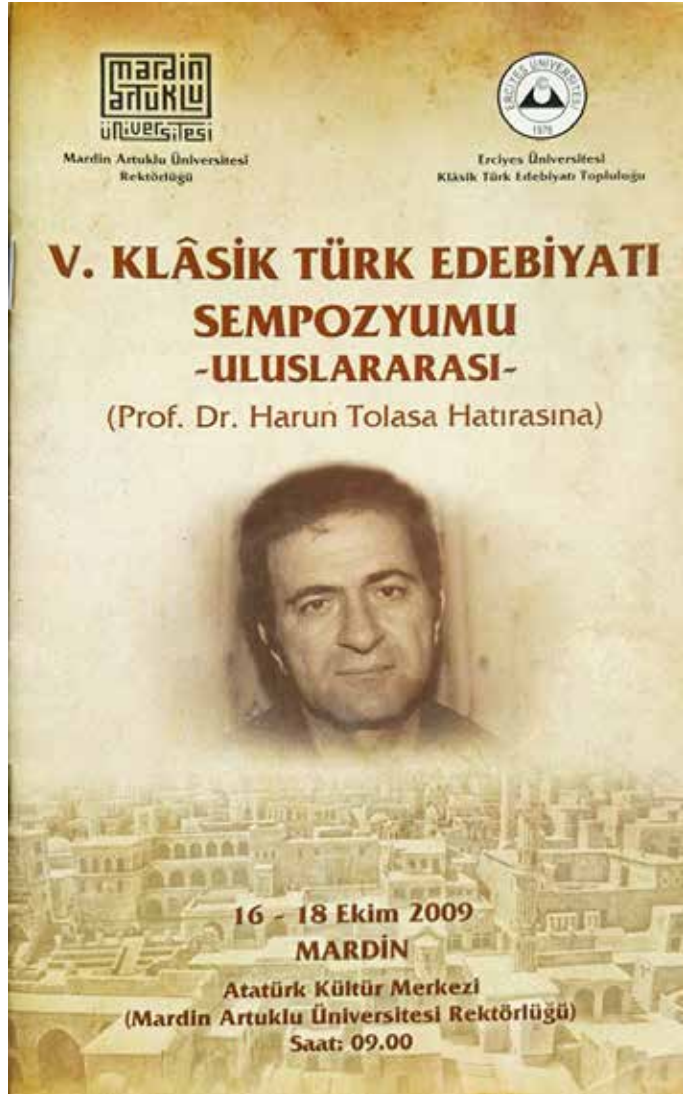
2) II. Klâsik Türk Edebiyatı Sempozyumu. 15-16 Mayıs 2008. (Prof. Dr. İsmail Ünver adına)

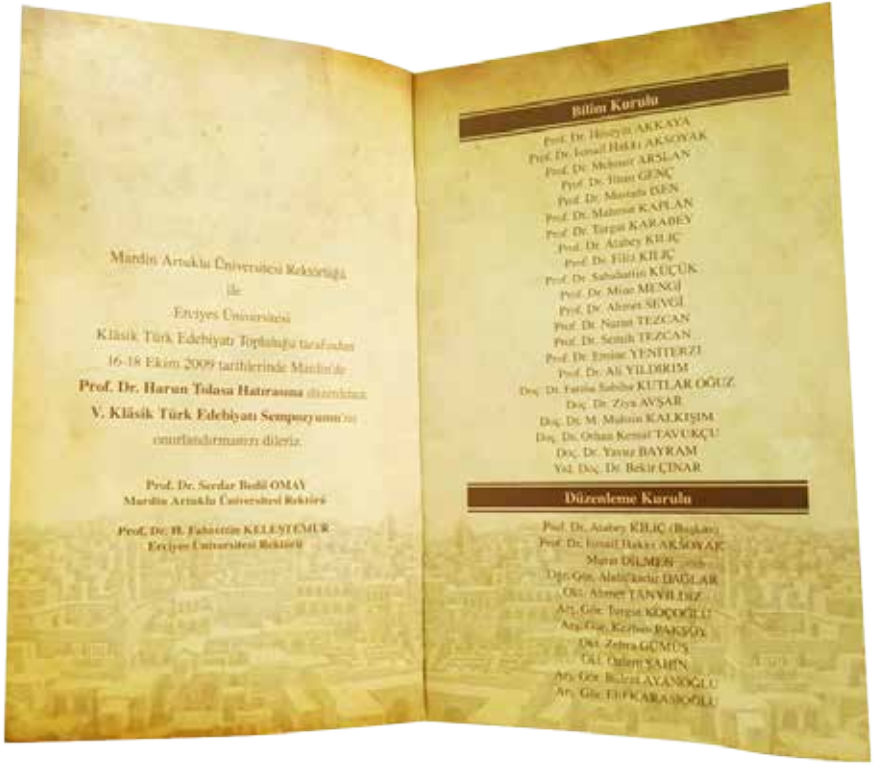
3) III. Klâsik Türk Edebiyatı

Sempozyumu. 13 Şubat 2009. (Prof. Dr. Cem Dilçin adına)

4) IV. Klâsik Türk Edebiyatı Sempozyumu. 4-5 Mayıs 2009. (Prof. Dr. Abdülkerim Abdülkadiröğlü adına)

5) V. Klasik Türk Edebiyatı

Mardin Artuklu Üniversitesi Rektörlüğü
ile
Erciyes Üniversitesi
Klasik Türk Edebiyatı Topluluğu tarafından
16-18 Ekim 2009 tarihlerinde Mardin'de
Prof. Dr. Harun Tolasa Hatırasına düzenlenen
V. Klasik Türk Edebiyatı Sempozyumunun
sonuçlandırılması dileriz.

Prof. Dr. Serdar Bulut OMAV
Mardin Artuklu Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. H. Fahrettin KELESTİMLER
Erciyes Üniversitesi Rektörü

Bilim Kurulu

Prof. Dr. Hüseyin AKKAYA
Prof. Dr. İsmail Hakkı AKKOVAÇ
Prof. Dr. Mehmet ARSLAN
Prof. Dr. İlhan GENÇ
Prof. Dr. Mustafa İSEN
Prof. Dr. Mahmut KAPLAN
Prof. Dr. Turgut KARADEY
Prof. Dr. Atıf KILIÇ
Prof. Dr. Fikri KILIÇ
Prof. Dr. Sabahattin KÜÇÜK
Prof. Dr. Mine MENÇİ
Prof. Dr. Ahmet SEVGI
Prof. Dr. Nuri TEZCAN
Prof. Dr. Semih TEZCAN
Prof. Dr. Emine YENİTERZİ
Prof. Dr. Ali YILDIRIM
Doç. Dr. Fatma Sabiha KUTLAR ÖĞÜZ
Doç. Dr. Zeynep AVŞAR
Doç. Dr. M. Mahmut KALKIŞIM
Doç. Dr. Osman Kemal TAVUKÇU
Doç. Dr. Yusuf BAYRAM
Yat. Doç. Dr. Bekir ÇINAR

Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Atıf KILIÇ (Başkan)
Prof. Dr. İsmail Hakkı AKKOVAÇ
Mehmet DİLMEN
Doç. Dr. Abdülkadir DADLAR
Doç. Dr. Ahmet TANYIŞLI
At. Doç. Turgut KÖKÜKÇÜ
At. Doç. Kerem BAKIÖZ
Doç. Zeynep GÜMÜŞ
Gül Çelikkaya
At. Doç. Bekir AYANÖĞÜZ
At. Doç. Fikri KARAOĞLU

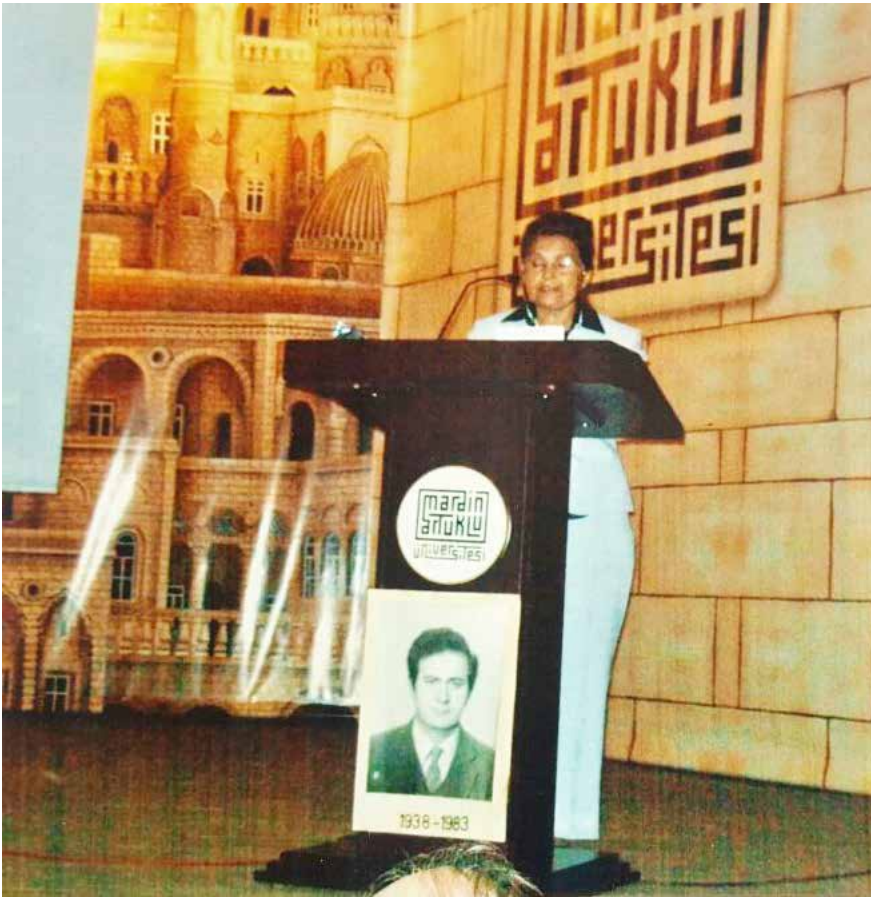
Prof. Dr. Harun Tolasa (1938-1983)

Sempozyumu. 16-18 Ekim 2009. (Prof. Dr. Harun Tolasa hatırasına)

Klasik Türk Edebiyatı Sempozyumlarının beşincisi, Mardin Artuklu Üniversitesi-Erciyes Üniversitesi Klasik Türk Edebiyatı Topluluğu ortaklığıyla geçtiğimiz hafta sonu Mardin'de yapıldı.

“Gönül ne çay ister ne kahve//Gönül sohbet ister çay kahve bahane” hesabı hocaların daha çok görüşüp kucaklaştıklarına şahit olduğumuz “Sempozyum”da elbette güzel tebliğler de sunuldu.

Protokol konuşmalarını müteakip açılış tebliği olarak Prof. Dr. Cemal Kurnaz'ın “Enderunlu Vâsıf'ın Devr-i Saâdet Özlemi: O da bir zaman imiş...” adlı tebliği dinlemeğe değerdi. İşte o konuşmadan bir pasaj:

Aysel Tolasa, V. Klasik Türk Edebiyeti Sempozyumu'nda konuşmasını yaparken.

“İyilik ve bağış sahibi cömert kişiler ancak bir zaman var imiş. Enderunlu Vâsıf kendisi görmemiştir ama bir zamanlar iyilik ve yardım diye bir şeyin olduğunu duymuş. Eskiden dostlar, dostlarını feda etmezmiş. Dostlar arasında insanlık ve mertliğin geçerli olduğu zamanlar eskide kalmış. Bu zamanda, iki yüzlülere muhabbet gösterilmektedir. Dostlar arasında sevgi de ancak bir zamanmış. Helva gecelerinde yaşanan zevkler ve tatlı sohbetler mazide kalmış... Bu olumsuzluklar ortamında şaire, sanata edebiyata kim değer verir?”

Açılış bildirilerinden sonra “Lâlezâr” ve “Gülzâr” salonlarında iki gün süren oturumlarında yaklaşık 100 bildiri tartışıldı.

Bu arada şunu da hemen belirtelim ki “V. Klâsik Türk Ede-

biyatı Sempozyumu”nun Prof. Dr. Harun Tolasa hatırasına ithaf edilmiş olması takdire şayan bir davranış olmuştur. Keşke sempozyum organizasyonuna Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi de iştirak etmiş olsaydı. Zira Prof. Dr. Harun Tolasa Konya’da (Seydişehir, 1938) doğmuş ve Konya Selçuk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Dekanı iken 1983’te vefat etmişti... Ama yine de sağ olsunlar SÜ Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü’nden beş hoca sempozyuma katılarak sundukları tebliğlerle kadirşinaslıklarını göstermişlerdir.

Sempozyumda sunulan bildirilerin bir an önce yayımlanması temennimizle yazımızı noktalıyoruz... (Bu yazı 23 Ekim 2009 tarihli YENİÇAĞ gazetesinden iktibas edilmiştir.)

Aysel
TOLASA

AYSEL'DEN HARUN'A

Öğretim üyesi, yazar ve araştırmacı olan Harun Tolasa kısa sürede farklı bir bilim adamı olarak dikkat çekti. *Ahmet Paşa'nın Şiir Dünyası* adıyla yayımlanan doktorası divan tahlili konusunda yayımlanan pek çok akademik çalışmanın öncüsü oldu. Farklı konular üzerinde yoğunlaşmayı tercih etti.

O asil çalışmalarını kuskusuz bu eserlerden sonra ortaya koyacaktı; ama 'her türlü mihnete razıyım gün eksilmesin pencereden' diyen Harun 44 yaşında bizlerden ayrılmasıyla buna imkân olmadı. Son günlerinde bile Hacettepe'de hastane odasında bir makede üzerinde çalışıyordu.

Hayatı her yönüyle seven, çalışmayı kendine prensip edinen titiz bir bilim adamı güvenilir, dürüst bir kişiydi. Hassas, duygusal yanı

onu çok hırpalıyordu. Her şeye üzüldü, problem ederdi. Disiplinli, otoriter yapısının yanında hassas sevecen bir insandı. Kendini mesleğine adamıştı. Sanki ömrünün kısa olduğunu biliyormuş gibi hiç ama hiç durmadan çalışırdı.

Harun mesleğine ne kadar düşkünse bir o kadar da evine ve ailesine düşküdü. Çocukları O'nun en büyük hazinesiydi; ne yazık ki onların güzel günlerini göremedi, bu günlerde biz onun eksikliğini hissederek ve O'nu özleyerek yaşadık. Ben Harun'la insanları ve dünyayı tanıdım, anneliği tattım. Harun'la hem eş, hem sevgili, hem dost hem, sırdaş, arkadaş ve meslektaş olduk. Yaşam mücadelesinde yaşadığımız mutlu, acı ve zor günlerimizde O'nun eksikliğini hissederek ve O'nu özleyerek yaşıyoruz.

Şu an üç torunu var. En küçükleri Evrim Karaman Amerika'da büyüyor, henüz ana sınıfında... Ortancamız Melis Gündoğdu İzmir'de ilkokul üçüncü sınıfta okuyor. Büyük torunuz Harun Tolasa ise Bilkent Üniversitesi Makine Mühendisliği bölümünde...

O'nun unutulmadığını görmek bizleri mutlu etti Kardeşim Saim Sakaoğlu'na bu konuda da teşekkür ederim. Her zaman bizim yanımızda oldu. Eminim ki Harun'u özleyen, O'nunla birçok şeyi paylaşmak isteyen eski dostları hâlâ var.

Prof. Dr. Harun Tolasa ve eşi Aysel Tolasa.

Dr. Alpaslan Tolasa ve Prof. Dr. Harun Tolasa.

Uzm. Dr. Günce Tolasa-Karaman, (küçük kızı, ABD), Uzm. Dr. Alpaslan Tolasa (İstanbul), Hilal Tolasa-Gündoğdu (Bilgisayar Müh., İzmir)

Halit GÜLER

BİR MENFAAT BEKLEMEDEN İMAM-HATİP OKULU'NA GİRENLERDEN Prof. Dr. HARUN TOLASA

Merhum Harun Tolasa, yıllardır dinî eğitim ve öğretime susamış Türkiye'de ilk açılan yedi dinî okuldan birisi olan Konya İmam-Hatip Okulu'nun ilk mezunlarından. Yani İmam-Hatip Okulu mezunlarının gelecekte ne olacaklarını, kendilerine nasıl bir vazife verileceğini ve hak tanınacağını düşünmeden ve hesaba katmadan bu okula girenlerdendi. Harun Tolasa, genç yaşta kaybettiğimiz sempatik ve yakışıklı akademisyen arkadaşlarımızdandı. Ciddi bir ilim adamı ve ümit veren bir araştırmacı idi. Ben nedense yedi sene okuduğum Konya İmam-Hatip Okulu'nun son sınıfını net olarak hatırlarım da, diğer sınıfları yani aşağı sınıfları onun kadar zengin ve berrak hatırlayamam. O sebeple Harun Tolasa'yı, son sınıfta da beraber olduğumuz ve dikkat çeken genç arkadaşlarımızdan olduğu için çok iyi hatırlıyorum. Onun için aşağı sınıflardan bana fazla bir şey sormayın. Sorarsanız vereceğim cevaplarla sizin de zihninizi karıştırabilirim.

Bizim sınıfta; en genç ile en yaşlı arkadaşımız arasında altı yaş fark vardı. Onun için rahmetli arkadaşımız Harun hakkında genç tabirini kullanıyorum. Yaş farkının hiç önemi yoktu, ağabey kardeş gibiydik.

Biz Konya İmam-Hatip Okulu'nun son sınıfında idealist, yaşımızdan beklenmeyecek derecede

ileri görüşlü ve düşünceli, çoğumuz taşradan gelmiş 49 kişi idik. Şu anda hayatta kalanlarımızın ve sağlıklı olanlarımızın sayısı pek fazla değildir. Epey azaldık, ama çok şükür yine de varız. Sınıfımızın çalışkan ve okulumuzun yüz akı başarılı öğrencilerinden birisi olan Harun Tolasa, sempatik, çalışkan ve yakışıklı haliyle bizi temsilen en ön sıralardan birinde otururdu. Sınıf sorumlusu falan da değildi, ama her nedense ön sıralarda oturmayı ve dikkat çekmeyi severdi. Aslında hep önde olmayı, her yerde ve her şeyde birinci gelmeyi zaten severdi. Böyle konularda azimkâr ve kucaklayıcı bir hali vardı. Derslerin yakından takip edilmesini ve hocaların anlattıklarının iyi dinlenmesini temin için olsa gerek, sınıfta ön sıraları tercih ediyordu. Sınıfta dersin dışında bir şeyle uğraşılmasına sebep olmaz ve ortam nasıl olursa olsun fırsat vermezdi. Bin bir zahmetle temin edilen ve açılan o sıralarda ne için bulunduğunun şuurunda ve farkında olan bir arkadaşımızdı. Derslerin takibinde, hocaların anlattıklarının ve ilmî meselelerin yakından izlenmesinde azimkâr, heyecanlı ve meraklı bir hali vardı. Derslerden ve arkadaşlarımdan geride kalmayayım der gibi bir dikkate sahipti. Bu halini ben yadırgamıyorum. Onun başarıdan başarıya koşmasında, genç yaşta akademik etiketler kazanmasında ve üniversitede bizi

temsil etmesinde bu halinin rolü ve tesiri olmuştur diye düşünürüm.

Talebelik yıllarından ve sınıftaki dengeli davranışlarından çok iyi hatırladığım merhum Harun Tolasa, yalnız okulda değil, okulumuz dışında da dikkat çeken ve mesleğine uygun davranışlarıyla sempati çevresi geniş olan bir arkadaşımızdı. Daha öğrencilik yıllarında Kapu Camii'nde Konya'nın seçkin hafızlarıyla birlikte mukabele okurdu. Sesi, Kur'an-ı Kerim okuyuşu, edası ve tavrı çok güzel ve çokça beğenilirdi. Aynı zamanda güzel mevlit okur, ilahî ve kasideler söylerdi. Onun bu kabiliyet ve becerisi, Kapu Camii gibi ulu bir camide cemaate ve kürsüye hâkimiyeti okulumuz için de güzel bir propaganda oluyordu. Ağabeyi Muammer Tolasa gibi makamlara aşina ve musikişinastı. Emekli bir subay olan Muammer Tolasa, musikişinas, tasavvuf ve dinî musikide kendisini kabul ettirmiş üstad bir kimse idi. Sohbetlerinde bulunmaktan ve evinde düzenlediği musiki programlarına katılmaktan büyük bir keyif alır ve arkadaşımın ağabeyi diye de onur duyardım. Kendisini onun kardeşi, bizim de arkadaşımız Harun gibi çok erken kaybettik, Allah rahmet eylesin. Bu vesile ile o değerli insanı da takdirle anıyorum. Demek ki bu ailenin esas uğraşları başka başka şeyler de olsa musikiye, özellikle dinî musikiye karşı büyük ilgileri, aşinalıkları ve hizmetleri vardı, Merhum Muammer Tolasa'nın güzel sesiyle ve tavrıyla benim için hazırlayıp bana hediye ettiği kasetlerini kütüphanemin en mutena köşesinde değerli bir hatıra olarak iftiharla ve ihtimamla saklıyo-

Prof. Dr. Harun Tolasa (1938-1983)

rum.

Genç ve hevesli bir akademisyen olarak merhum Harun Tolasa, çalıştığı üniversite yıllarında da talebeliğinde olduğu gibi ilmi çevrelerin dikkatini çekmiş ve takdirlerini kazanmıştır. İmam-Hatip Okulu'ndan mezun olduktan sonra farklı derslerden imtihana girerek bir solukta kazandığı lise diploması ile İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nin Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne kaydını yaptırmış ve İstanbul Çapa Yüksek Öğretmen Okulu ile birlikte başarılı bir şekilde bitirmiştir. O yıllarda ilgi ve gayretiyle İstanbul'da iyi bir çevre edinmiş ve İstanbul'dayken seçkin ilim adamlarından feyz almış, eserlerinden ve kendilerinden faydalanmıştır, Bu ilim adamlarının başında aynı zamanda danışman hocası olan Prof. Dr. Ali Nihat Tarlan gelmektedir. Sonra İstanbul Üniversitesi'nin seçkin hocalarından Mehmet Kaplan (1915-1986), Faruk Kadri Timurtaş (1925-1983), Reşid Rahmet Arat (1900-1964),

Ahmet Hamdi Tanpınar (1901-1962), Fahir İz (1911-2004), Ömer Faruk Akün (1926-2016), Hasan Tahsin Banguoğlu (1904-1989), İbrahim Kafesoğlu (1914-1984), Nihat Çetin, Abdülkadir Karahan (1913-2000), Necmettin Hacıeminoğlu (1932-1996), Erol Güngör (1938-1983), Nihat Keklik (1926-2017)'ten yararlanmıştı. Ayrıca Çapa Eğitim Enstitüsü öğretmenlerinden Nihad Sami Banarlı (1907-1974) ve Orhan Şaik Gökyay (1902-1994) gibi bilimlerden de yararlandığını söylemeliyiz.

Merhum Harun Tolasa'nın fikren millileşmesinde, hayat çizgisinin belirlenmesinde, çalışma azminin artmasında, millet ve memleket sevgisinin daha da kökleşmesinde bu seçkin insanların rolü ve tesiri büyük olmuştur. Sahalarında ve düşüncelerinde her biri ayrı ayrı birer değer olan bu insanlarla tanışmış, onlara öğrencilik yapmış ve onların ikliminde yetişmiş ve kendisini yetiştirmiş olması Harun Tolasa için büyük bir fırsat ve büyük bir şans olmuştur. O bu fırsatı iyi kullandı ve şansını iyi değerlendirdi.

Merhum Harun Tolasa, Erzurum'da ve İzmir'de görev yaptığı yıllarda İstanbul veya Ankara'ya yolu düşerse mutlaka bize uğrar ve görüşürdük. Erzurum Atatürk Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde doçentliğini alınca ya kadar çalıştı. O yıllarda bizim İstanbul'da yayınevimiz vardı, İstanbul'a gelince bize de uğrar, son çıkan kitapları gözden geçirir ve ilgilendiği neşriyat hakkında bilgi edinirdi. Sonra ben Ankara'ya görevim sebebiyle nakli mekân eyledim. Ankara'da iken de yine gelirdi. İzmir Ege Üniversite-

si Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde görev almıştı ve bu bölümün kurucuları arasında yer almıştı. O, profesörlüğe Ege Üniversitesi'nde yükseltilmiştir.

İzmir'de çalışırken Prof. Dr. Erol Güngör, Konya Selçuk Üniversitesi rektörlüğüne atanmıştı. Kendisini İstanbul'dan tanıdığı ve çok sevdiği için Erol Güngör, Konya Selçuk Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Dekanlığına atanması için onu Yüksek Öğrenim Kurumu Başkanlığına teklif etmişti. O da Erol Güngör'e olan hayranlığından ve saygısından dolayı bu görevi seve seve kabul etmişti. Konya'da çalışırken görüşmelerimiz artmıştı. Kendisi Konyalı olduğu için yeni görevine büyük bir samimiyet ve heyecanla başlamış ve sarılmıştı. Memleketine zevkle, istek ve hevesle hizmet etmek istiyordu.

Daha önce Amerika'da iki yıl süreyle kalmış ve mesleki çalışmalar yapmıştı. "İlim Çin'de bile olsa gidip alın," buyruğuna samimiyetle inanmış bir kimse idi. Onun düsturlarından birisi de Peygamber Efendimizin; "Bilgi, hikmet mü'minin kaybolmuş malıdır, nerede bulursa alır." açıklaması idi. Bir Ankara yolculuğu sırasında yine bana uğramış ve rahatsız olduğunu söylemişti. Rahatsızlığı ciddi idi. Nihayet o amansız hastalık genç yaşta, azimle ve ilimle yoluna devam etmek istediği bir çağda onu aramızdan alıp götürdü.

1938'de Dünyaya gelmiş ve 1983'te de kaybetmiştik. Geride büyük bir boşluk bırakarak kırk beş yaşında aramızdan ayrılmıştı. Ümit ve hizmet vadediyordu. Allah rahmet eylesin ve kabri Cennet olsun. (Amin)